

Салуха Віолетта Артурівна
здобувачка вищої освіти
Навчально-наукового інституту
права та інноваційної освіти
Науковий керівник –
к.ю.н., доцент **Іваниця А.В.**
(Дніпропетровський державний
університет внутрішніх справ)

ЦИФРОВА ЮРИСПРУДЕНЦІЯ В УКРАЇНІ: ТЕНДЕНЦІЇ РОЗВИТКУ

У наш час, інформаційні технології поширюються з великою швидкістю й активно впроваджуються в усі сфери життя. В юридичній діяльності також відбувається «діджиталізація». Цей факт дає підстави для дослідження цього питання.

Про використання цифрових технологій у сфері юриспруденції та розвиток інформаційного права, частково досліджували такі науковці, як: В. Фрончко, О. Баранов, С. Дзюба та інші. Як з'являються нові ніші життя людини, так і з'являються нові правові норми для їх урегулювання. Потужний розвиток по всьому світу цифрових технологій, який розпочався на початку ХХІ століття, потребував врегулювання прав людей, прозорість різних бізнес-систем, недоторканість індивідуальної інформації людей, цифрових валют. Завдяки цифровим технологіям ми маємо значно більше часу, але значно менше безпеки.

Головна проблема в тому що цифрові дані значно важче захищати, добрим зразком є недавні події соціальних мереж «Фейсбук», «Твіттер» та операційної системи «Віндовс». Держави почали швидкий розвиток цифрової юриспруденції та боротьбу з хакерами. В Україні технології довгий час були значно попереду законів та правових норм, кілька країн можуть врегулювати інноваційні технології «ПриватБанку», що є добрим зразком для розуміння того розриву. Значна кількість крадіжок коштів, незахищена онлайн торгівля, велика кількість інформаційних баз даних тощо. «Діджиталізація» в юридичній сфері розвивається за такими напрямками: застосування юридичних онлайн-сервісів, надання державних послуг в режимі онлайн, правосуддя переходить до електронної системи, на основі штучного інтелекту моделюються юридичні рішення.

Перехід юриспруденції на цифрову, покращує роботу юристів і робить її набагато простішою, процес врегулювання, алгоритм, задає людина, а виконання та спонукання для його роботи задається штучним інтелектом. Наприклад, з'являється можливість грамотно оформлювати документи, інформаційно-пошукові системи законодавства стають зручнішими для використання і це також надає змогу оперативно обмінюватися інформацією між різними суб'єктами правових відносин. З одного боку, ставить під загрозу деякі професії, а з іншого, розгортає і дає нові можливості для програмістів і робить простіше життя для громадян країни. Перехід держорганів на

автоматизовану роботу за допомогою штучного інтелекту, надасть громадянам простішого розв'язання питань з судовими органами, банками, візовими та адміністративними центрами того чи іншого міста. Але впровадження нових систем надає Україні нові задачі для їх вирішення: безпека, великий розрив технологій між великими містами та малими населеними пунктами.

Україна рухається в певному русі до цього, за остатні роки зробили багато роботи за для наздогнати й перегнати багато країн, та вийти на добрий рівень. «Дія» не має аналогів, то є держава у смартфоні, і вона має ту саму вагу що й звичні документи. Вона має багато позитивних сторін, зробила простішою деякі речі для громадян, та тільки розвивається. Але з негативних сторін, ми маємо базу, де є кожний громадянин України, спряжена з банківськими рахунками. Небезпека може бути як зі сторін групи злодіїв програмістів, як і попросту торгівля особистими даними людей, що не є чужо для нашої країни. Правоохоронні органи мають певний плюс у цій системі, не потрібно підіймати архіви, щоб дізнатись щось.

Майбутня світова валюта – біткоїн, яка зростає с кожним днем, впроваджена та врегульована сучаснішими країнами. Але для України не має в тому сенсу, тому що це великий тягар для нашої економіки. Українські правові норми та закони не здатні врегулювати її, тому було покладено вето. Сама проблема в тому, що не може розвиватися країна, перестрибувати через двадцять років розвитку. Ми не маємо стартових позицій для впровадження всюди цифрових технологій, але маємо певні проблеми у структурі їх досягнення. Не повинен закон чи правові норми йти за бізнесом, повинні бути зроблені рамки до того як технології були впроваджені в бізнес чи держоргани. Для безпеки громадян, їх бази даних, повинні бути повністю закриті законом, але на початку ми мали майже відкриті, що інтернет-магазин чи онлайн банкінг, підписується електронним підписом, та на довіру тій чи інших компанії.

Отже, можемо дійти висновку, що у розвинутих країнах, впроваджуються та гарно працюють цифрові системи, цифрова економіка, які є закриті, врегульовані та налагоджені. Україна потребує певний час для того, щоб дійти до того рівня розвитку. Написані закони, складені правові норми, держоргани мають наздогнати та перегнати бізнес у цифрових технологіях, та запровадити систему яка буде працювати без збоїв, забезпечити безпеку особистих даних.

Бібліографічні посилання:

1. Про інноваційну діяльність. Закон України від 04.07.2002 року. *Відомості Верховної Ради України (ВВР)*, 2014, № 2-3, ст.41.

2. Фрончко В. До питання про цифрову юриспруденцію. *Актуальні проблеми правознавства*. 2019. Вип. 2 (18). С. 144-148. URL:https://radako.com.ua/news/innovaciyi-v-pravi-koli-algoritmi-zaminyat-yuristivhttps://ru.wikipedia.org/wiki/%D0%A6%D0%B8%D1%84%D1%80%D0%BE%D0%B2%D0%B0%D1%8F_%D1%8E%D1%80%D0%B8%D1%81%D0%BF%D1%80%D1%83%D0%B4%D0%B5%D0%BD%D1%86%D0%B8%D1%8F